**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0194**
**(mr. F.H.E. Boerma voorzitter en mr. R.P.W. van de Meerakker, secretaris)**

| | |
|---|---|
| Klacht ontvangen op | : 8 april 2021 |
| Ingediend door | : De consument |
| Tegen | : Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank |
| Datum uitspraak | : 14 maart 2022 |
| Aard uitspraak | : Bindend advies |
| Uitkomst | : Vordering afgewezen |

## Samenvatting

De consument heeft gesteld dat de bank in gebreke is gebleven ten aanzien van de opgave van de saldi van zijn rekeningen aan de Belastingdienst. Daardoor zou de consument schade hebben geleden. De commissie is van oordeel dat de consument ook desgevraagd niet heeft kunnen onderbouwen welke fouten de bank zou hebben gemaakt. De klacht is daarom ongegrond en de vordering wordt afgewezen.

## 1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het bericht van de bank dat bemiddeling tussen partijen is mislukt; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de reactie van de consument waarin hij extra informatie heeft gezonden maar niet inhoudelijk op het dossier is ingegaan; 5) de dupliek van de bank en 6) de nadere reactie van de consument dat hij nog aanvullend wil reageren.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

## 2. Het geschil

*Wat is er gebeurd?*

2.1 De consument was directeur-grootaandeelhouder van een holding, die een werk-maatschappij bezat. Deze werkmaatschappij is verkocht in 2000.

2.2 In 2002 is de consument verhuisd naar Duitsland en in 2007 is hij officieel geëmigreerd naar Duitsland.

2.3 In 2009 is de consument intern overgestapt van de Rabobank Lopikerwaard naar de Rabobank Maastricht.

2.4 Uit een jaaroverzicht dat de consument in 2010 ontving van de Rabobank Lopikerwaard blijkt dat de volgende spaarrekeningen werden aangehouden:

.302 op naam van de consument en/of zijn echtgenote met een saldo van € 96.218,60.
.205 op naam van de consument en/of zijn echtgenote met een saldo van € 1.000.000,00.
.458 op naam van de holding met een saldo van € 689.565,16.

2.5 Bij Rabobank Maastricht hebben vervolgens wijzigen plaatsgevonden. Daarbij zijn de rekeningnummers gewijzigd. Tevens is de laatstgenoemde rekening veranderd van een Rabo BedrijfsTeleRekening in een InternetPensioenSparen rekening.

2.6 De saldi van de rekeningen werd door de bank doorgegeven aan de Belastingdienst, de zogenaamde '*renseigneringsplicht*'. Als service aan klanten biedt de bank jaarlijks van zowel de zakelijke als de privérekeningen een financieel jaaroverzicht, dat kan worden gebruikt bij het doen van belastingaangifte.

2.7 In 2012 heeft de consument verzocht de in 2.4 genoemde rekening .205 op naam van de holding voort te zetten. De bank heeft dat verzoek afgewezen, omdat een privérekening administratief niet in een zakelijke rekening kon worden omgezet.

2.8 De consument ontving jaarlijks rente over de rekening .205.

2.9 Het saldo van rekening .205 bedroeg op 9 december 2016 € 1.008.693,96.

2.10 Op 14 december heeft de consument van rekening .205 € 50.000,00 geboekt naar de rekening op naam van de holding.

2.11 Op 15 december 2016 heeft de consument de rekening .205 opgeheven en boekingen van in totaal € 950.000,00 overgemaakt naar de rekening op naam van de holding. Het meerdere, namelijk € 4.436,59 heeft de consument overgeboekt naar zijn privérekening .302.

2.12 De consument is vanaf december 2016 onderwerp van onderzoek geworden in een Duitse procedure met betrekking tot *Steuerstrafverfahrens*. Dat betreft een onderzoek naar mogelijke belastingontduiking.

*De klacht en vordering*

2.13 De consument heeft geklaagd omdat Rabobank ten onrechte zakelijke rente inkomsten als inkomsten in privé zijn opgegeven aan de belastingdienst. Daardoor zijn voor de consument problemen met de Duitse Belastingdienst ontstaan. Hij heeft eerst moeten aantonen dat hij in Duitsland geen privéinkomsten heeft opgegeven en vervolgens dat zijn holding in Duitsland geen belastingaangifte zou zijn verschuldigd. De consument heeft bijstand ingeroepen van een Duits accountants- en advocatenkantoor om de fouten van de bank recht te zetten. In dit verband zijn consument en zijn echtgenote inmiddels van belastingontduiking vrijgesproken. Dat bracht geen eind aan de problemen omdat zij nu in conflict met de Duitse belastingdienst verwikkeld zijn omdat die fiscale autoriteiten menen dat de holding in Duitsland belasting verschuldigd zou zijn. Voor de kosten die voortvloeien uit de administratieve en juridische ondersteuning is de bank volgens consument vanwege de gemaakte fout aansprakelijk. De vordering bedraagt € 13.000,00, vermeerderd met de wettelijke rente over dat bedrag.

*Het verweer*

2.14 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

## 3. De beoordeling

3.1 Het verwijt van de consument komt er in essentie op neer dat zakelijke inkomsten door de bank ten onrechte zijn doorgegeven aan de belastingautoriteiten als privéinkomsten. De commissie merkt in dat verband op dat zij tenminste voor een deel van de klachten die hierdoor veroorzaakt zijn niet het juiste loket vormt. Uit de definitie van het begrip Consument in artikel 60 van het Reglement volgt dat de commissie geen klachten behandelt die betrekking hebben op zakelijke rekeningen.

3.2 In de behandeling van deze klacht kan echter in het midden blijven welke aspecten van de klacht wel en welke niet kunnen worden behandeld. Immers heeft de consument ook desgevraagd geen toelichting gegeven van de fouten die de bank heeft gemaakt in de renseignering aan de belastingdienst. De bank daarentegen heeft aangegeven welke informatie zij aan de belastingdienst heeft doorgegeven en welke tenaamstelling de rekeningen hadden. Dat deze informatie onjuist zou zijn hebben de consument niet gesteld, laat staan onderbouwd. Daarvoor zouden op zijn minst de afschriften van de belasting-aangiften die de consument hebben gedaan noodzakelijk zijn met verwijzingen naar fouten die de bank heeft gemaakt in haar renseignering. Door de consument is geweigerd om deze aangiften in de procedure in te brengen.

3.3 Bovendien is niet komen vast te staan dat tussen de bank en de consument sprake zou zijn van een fiscale adviesrelatie. De consument blijft zelf verantwoordelijk voor het doen van een juiste belastingaangifte. Dat er van de bank meer mocht worden verwacht dan het opgeven van tegoeden conform de belastingregels die daarvoor golden is dus evenmin komen vast staan.

3.4 De conclusie die uit het bovenstaande volgt is dat de vordering van de consument niet kan worden toegewezen.

## 4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

*Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.*

*Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.*